

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

СЛУЖИ НА ДЕМОКРАТИЧЕСКИЯ СГОВОРЪ
БУРГАСКИ ОКРЪЖЪ.

Излиза всѣка
СЕДМИЦА.

Всичко за вѣстника
се изпраща до
редакцията му.

Урежда
Редакционенъ в-тъ

Пестливостъ и производство.

Съж двѣтъ сръдства, които спасятъ човѣчеството отъ катастрофата, която му приготви вѣщата вейна. И забѣлжително е, че днесъ тия начала се наблюдаватъ въ всички държави, различно какви сж политически режимъ и економическо нѣмъ устройство. Даже тамъ, гдето седемъ години наредъ само разрушавахъ, най послѣ разбраха, безъ пестливостъ и безъ усилено производство не може да се спасение за населението.

По тоя въпросъ въ Англия и Франция сж говорили прѣди нѣколко дни знаменити политически личности.

Главния въпросъ, върху който настоявали тѣ е билъ спестяването и производството. „Правителство назначи една нова комисионна, казалъ Макдоналдъ, която отъ да прѣгледа бюджета въ всички му подробности съ цѣль да види най голѣмийтъ възможни изходи и ние министритъ на нѣмъ народа да ни поддържа нѣмъ нѣмъ. Отъ началото на вѣщата до скоро сжществуваше на нѣмъ едно отчаяно разсипничество. Нека правителството даде примѣръ на народа за пестливостъ, нѣмъ и народа даде примѣръ на правителството за пестливостъ. Ако искаме да възстановимъ своитѣ изходи за приходи трѣбва да пестимъ въ всичко и навсякъдъ — въ правителствата, въ общинитъ, въ дружествата, въ частнитѣ ижщи. Европа е въ дрипи и се нуждае отъ дрехи, но нейното население не може да се купи. Догдѣ нѣмъ месинтъ не се напъмятъ съ пари, никой нищо не може да направи за подобряние на положението, нито правителството, нито общинитъ, нито болшевишкитѣ ижжени пари! Европа трѣбва да работи съ дѣтѣ си рѣцѣ. Всичката енергия на търговцитъ, на работницитъ, на държавничитъ трѣбва да бжде съсредоточена върху задачата — да напъмятъ изпразнената кесия на свѣта“.

Французинтъ Пенлеве пѣкъ обръвалъ вниманието на работ-

манското правителство се опѣлчва противъ болшевиизма, противъ диктатурата на пролетарията и тероризма. Тоя гласъ на прѣседатели на германската република е гласъ на разума, издигнатъ отъ самитѣ социалисти, които искатъ да заздравятъ развитѣ на своето отечество не чрѣзъ комунистически опити и революции, а чрѣзъ запазването останалитѣ живи и надеждни сили въ народа.

Колкото това е право и разумно за една стара и улегнала нация, като германската, дваждѣ по-разумно и вѣрно е и за нашата малка и нова България; ако въ Германия има засилена и многобройна работническа класа, която да може да се увлѣче къмъ диктатурата на класата си, въ селска България тия елементи липсватъ. Никой селенинъ нѣмъ да напусне зръното, което зрѣе по нивитѣ му, на собственитѣ му ниви, за да се заскита наново по плавилни и далечни краища за въдворяване разни класови диктатури, които нему лично нищо не ще доведатъ, освѣнъ нови кървави борби и нова крѣвъ; ако рускиятъ селенинъ може да мисли, че защищава новопридобитата си земя, какво ще защитава нашия селенинъ, когато тая земя не му се оспорва? Кой би могълъ да го откъсне отъ неговата собствена кжща и имотъ?

„Въ грамадната буря, пише френския в. „Le Temps“, които се носи по свѣта, единъ народъ отива къмъ болшевиизмъ, когато добие убѣждението, че неговото правителство е неспособно да го спаси“. Всички здравомислещи българи иматъ вѣра, че само една искреная политика съ съгласенскитѣ велики сили — побѣдителки ще може да подигне престижа ни; самитѣ тия велики сили даватъ довѣрието си на днешното правителство именно, защото то не се осланя на свѣрвни авантюри и тъмни амбициозни пладове, а защото води България въ пѣтя на искренна политика и стабилностъ.

И ние сами чрѣзъ политиката на нашето правителство се старахме да дадемъ доказателства за едно искрено желание да работимъ въ пѣтя на цивилизацията и реда. Отъ държавитѣ въ юго източна Европа, особено отъ побѣденитѣ, ние сме ония, които показвахме най-вече разумностъ, сдържаностъ и себеобладание следъ постигналото ни нещастие; затова сме едва ли не най-здравата и най-надеждната държава въ тоя край.

Това е и най-силния ни ар-

гументъ прѣдъ съгласенскитѣ държави — гласътъ на разума, гласътъ на трезвия български народъ. Съгласенскитѣ държави се освѣдомяватъ за насъ не по онова, което се разправя и пише отъ заинтересовани и пристрастни тамъ, а по онова, което тѣхнитѣ прѣдставители тукъ виждатъ и имъ прѣдаватъ. Това се знае вече.

Не бива, и българскиятъ народъ нѣмъ да допусне никому да го отклони отъ тоя пѣтъ, който той чертае на днешното правителство, съобразно съ своитѣ интереси и желанія, съобразно съ народната душа. Той нѣмъ да остави шепа авантюристи и порюлтаджии, отъ каквато боя и минало да сж, да компрометиратъ онова дѣло на довѣрие, самообладание и надеждностъ, което той върѣдъ тия лишения и международни мъчнотии можа да запази и което ни спечели най-вече симпатии, което крѣпи нашата вѣра.

Р. Р-овъ.

Непоправимо раздрусани

Резултатитѣ отъ градскитѣ избори говорятъ съ положителностъ, че всички крѣпости на комунизма сж непоправимо раздрусани. Болшевишката хипноза отстъпи мѣсто на отрѣзването тамъ, къдѣто тя направи най-сжщественитѣ завоювания и отъ дѣто се разпрострѣ по градове, паланки и села.

Комуниститѣ се опитватъ да омаловажатъ тоя фактъ съ нѣкакви „специални причини“ и съ „известни слабости“. Всички партии иматъ своитѣ слабости въ отдѣлни мѣста и все пакъ комунистическата партия, вънъ отъ прѣимуществото на субсидиитѣ отъ Москва, се признава отъ всички като най-стѣгната и дисциплинирана. Това важи най-много за голѣмитѣ градски центрове, къдѣто пролетариятъ, интелгентенъ и фабриченъ, е най-внушителенъ и къдѣто комунизма може да разчита на „класъ-съзнателна“ клиентела. Ето защо е много знаменателенъ фактътъ, че разложението на българския комунизъмъ се манифестира най-внушително и едновременно тѣмъ въ тия градове.

Напраздно комуниститѣ ще издирватъ технически причини за обяснение на изборния си неуспѣхъ. Неуспѣха се дължи изключително на нравственото падение

Гласътъ на разума.

Прѣседателтъ на германската република е осѣдилъ най-стро всички ония, които про-мѣняватъ да водятъ вжтрѣш-

ната борба, застрашаваща да разруши политическия и стопанственъ животъ на Германия. Съ това той е подчерталъ, че гер-

и идейното обезличаване на комунистическата партия.

Комунистите сами сж се поставили „между чука и наковалнята“. Подобни безумия и падения не остават ненаказани.

Дружната плъсница на градоветъ е само начало.

ОТЗИВИ И БЪЛЪЖКИ.

Госпожа Малинова — славянски типъ.

При прибавянето си въ Виена и при срѣщитъ си съ прѣдставители на печата, г-жа Малинова, която въ насъ вѣкои зевзеци наричатъ еврейка, е искала да подчертае своятъ славянски типъ. Добрѣ прави почтенната госпожа. Смѣшно бѣше да се подхвърля по мегданитѣ, че политиката на отцѣпниците демократи се ръководи отъ една ипостропка, защото каквото щѣте да казвате, госпожата играе шефска роль въ новата демократическа партия и недобрѣ е тая роль да се играе отъ една еврейка.

Ахъ, Българо, Българо, какъ си пъстра ти по уредки и по чешитѣ на срамъ.

Съ какво се занимаватъ радикалскитѣ соколи.

Простосмъртнитѣ царвулановци мислятъ, че отцѣпниците — радикали въ София се занимаватъ съ дълбоки държавнически дѣла и че тѣ... вѣматъ време да си пиятъ свободно кафето даже.

Намъ ни прѣдаватъ, че едно отъ най-любимитѣ занятия на едног виденъ радикалски соколъ въ София е да му хвърлятъ карти и да му гадаятъ бъдещето. Тая роль изпълнявала една добръ известна въ София гледачка — срѣбкнива, която почти всѣки денъ е гледала и на покойния Стамболийски и сега ли не необходимостъ за соколитѣ.

Пикантно нали?

Смѣшно.

Ако човѣкъ вниже въ изявленията, които правятъ отцѣпниците демократи по въпроса за излизането имъ отъ Демократическия Сговоръ, не може да не се изсмѣе. Тѣ сж изпаднали въ една много жалка роль — хемъ да се защищаватъ, хемъ да се извиняватъ и по тая начинъ да изтъкватъ своята невинностъ.

Евни по почтенни хора, съ по голѣма придирчивостъ къмъ честността и приличието щѣха да си поспятъ веднага главитѣ съ пепель. Но тѣ не само не направиха това, но единъ отъ най-важнитѣ и глупавитѣ демократи отъ глупавото „Знаме“ твърди, че съ излизането си отъ Демократическия Сговоръ България спечелила много. Логика, която разсмива до сълзи.

Изплатете си абонамента!

Заслуженъ отговоръ.

Четохъ съ възмущение изнесенитѣ въ в. „Правда“ обвинения, съ които се протестира високо, че азъ като околийски началникъ сѣмъ дѣйствувалъ противозаконно и сѣмъ лишавалъ отъ свобода „трезвото“ и „мисляще“ сливенско гражданство.

Понеже въпроса се касае за арестоването на важнейшата очиларка — нарицаема „Станчо Правдата“, на тоя смучакъ на сливенскитѣ нектари, ще се постарая да изнеса истината по арестоването на въпросния развратенъ и нещечитатѣ властѣта и наредбитѣ „благочестивъ“ гражданинъ.

На 31 май т. г. бѣ разгласена съ общинския глашатай заповѣдта ми № 83, съ която за запазване реда и спокойствието прѣзъ прѣдизборния денъ заповѣдвахъ:

1. Всички питейни заведѣния да бждатъ отворени най късно до 21 часа вечерьта;

2. Никакви събрания по късно отъ тоя часъ не се позволяватъ; и пр.

Тая си законна заповѣдъ писахъ за да прѣдупрѣдя най много „трезвото“ като редактора на в. „Правда“ гражданство — това, което по цѣли нощи смуче червеното сливенско вино и възбудено отъ алкохолнитѣ пари, върши изтъпления — нарушава реда и спокойствието на мирното гражданство и то късно слѣдъ полунощъ.

Въпрѣки тая ми заповѣдъ къмъ 23 часа Ст. Нойковъ въ компания съ двама свои интимни другари бѣха въ кафене „Зора“, където жадно консумираха нектара „шевка“, а затъжели имъ отъ алкохола мозъци ги караше да вършатъ дѣла присъщи на пияни хора...

Полицейскитѣ органи, честни и вѣрни изпълнители на свои служебни дѣлѣ, за да заставятъ нарушителитѣ на реда и спокойствието, изпълнителитѣ на законнитѣ административни нареждания и чл. 486 отъ пакъ законъ, не можахъ да постѣпятъ друго, яче освѣнъ да отстранятъ разбѣснѣлитѣ се, амѣстото на таква е полицейския участѣкъ.

„Благочестивия“ Станчо заедно съ вѣрнитѣ си другари бѣ откаранъ въ полицейския участѣкъ.

Съ тия си дѣлѣния тия господа погрѣшиха на съдържателя на кафене „Зора“ да затвори кафенето, да изпълни законното ми разпореждане.

Да описвамъ ли, господине по чататѣкъ мръсотитѣ, които причинихте въ участѣка отъ бѣловчпитѣ изригвания?

Каква смѣтка ще държите и съ какво морално право, когато горнитѣ редове ви илюстриратъ ясно отъ каква стойностъ гражданинъ сте.

Тия сж причинитѣ за задържането ви въ полицейския участѣкъ.

Спирамъ да пиша повече, защото отъ горнитѣ редове е ясно кой е виновника за случилото се на 31 май въ кафене „Зора“.

Ще чакамъ правосъдието да си каже думата, защото съставени по случая актъ е изпратенъ съ писмо № 4495 отъ 3 юний до I мирови съдия на разпореждане. Отъ тамъ чакайте да получите необходимото възмездие за отнетата ви свобода.

Анна сиври синекъ сазъ дъръ, анимална даулъ ве зурна азъ дъръ.

Д. Михайловъ
Слив. окол. н-къ

ХРОНИКА.

ЗА ЗНАНИЕ. Поради независимостъ отъ насъ причини вѣстника ни не можа да издѣе близо единъ мѣсецъ.

Просимъ извинение отъ абонатитѣ.

Замолени сме да защитаме касиерката на Дружество „Червенъ Кръсть“ въ Сливенъ, въз основа на кой членъ отъ устава е изразходвала 800 лева за покупка на разни подарѣци. Чакаме отговора ѝ.

Кога прѣдседателя на Д-во „Червенъ Кръсть“ въ Сливенъ смѣта да свика общо годишно събрание за даване отчетъ и избирание ново настоятелство? Да не би сегашното настоятелство да е избрано за вѣчни врѣмена?

Комитетътъ по отпразднуването годишния традиционенъ празникъ на дружеството на ослѣплитѣ отъ войнитѣ „Тимина“ изказва своята благодарностъ на участвующитѣ въ устроенитѣ на 25 т. м. литературно-музикално утро въ театъръ „Зора“ и увеселение въ Военния клубъ, а така сжщо и на г. г. гражданскитѣ и гражданитѣ, които чрѣзъ своята лепта се притекоха на помощъ на лишенитѣ отъ свѣтлина герои отъ войнитѣ.

Чистия приходъ отъ утрото и увеселението е 6150 лева.

Научаваме се, че Ловното дружество въ града ни, рѣшило да отпразднува най тържествено патронния си празникъ „Св. Духъ“.

Всички ловци, членове на дружеството, въ ловджийска униформа ще си дадатъ ранде-ву въ „Дебелата кори“. Тамъ ще бжде устроена стрѣлба по подвижни цѣли. Сгрѣлбата ще се произведе съ ловджийски пушки.

Другарската трапеза и ловджийскитѣ масали, вѣрваме, ще дадатъ весело настроение на сливенскитѣ ловци.

Турсунл. Учил. Настоятелство.

Обявление № 38.

Турсунлийското Училищ. Н во извѣстия на интересующитѣ се, че на 22 юний т. г. отъ 14—17 часа въ канцеларията на Общ. Управление, ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на трѣвата отъ училищната ливада отъ 74 декара, находяща се въ мѣстността „Горната мера“.

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 1000 лева.

Първоначалната оцѣнка ще се опрѣдѣли въ деня на търга отъ тържната комисия. Чл. 25 отъ закона за бюджета, отчетността и прѣдприятията сж задължителни за конкурентитѣ.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ Общ. Управление.

с. Турсунлий, 12 май 1924 г.

Прѣдседател: Ст. Георгиев
Секретаръ (гл. у-ль): Н. Добрев

Михаил. Учил. Настоятелство

Обявление № 180.

Михайловското Учил. Н ство, Сливенска околия, обявява на интересующитѣ се, че на 29 юний т. г. въ 15 (3) часа послѣ обѣдъ въ канцеларията на Учл. Н ство ще се произведе търгъ, чрѣзъ явна конкуренция, за отдаване на закупувачъ сѣното отъ тазгодишната реколта на двѣтъ училищни ливади, находящи се една въ землището на с. Михайлово, въ мѣстността „Сазлж-дере“ състояща се отъ 354 декара и другата въ землището на с. Чибуклий, въ мѣстността „Велкова мералънъ“ отъ 80 декара.

Първоначалната оцѣнка на сѣното отъ двѣтъ ливади е 15000 лева. Искания залогъ за участие въ търгътъ е 10% отъ първоначалната цѣна.

Закона за бюджета, отчетността и прѣдприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Поемнитѣ условия и другитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията на Общ. Управление и Училищното Настоятелство.

с. Михайлово, 29 май 1924 г.

Прѣдседател: В. Аврамовъ
Секретаръ: М. Савова

Сжд прист. при Слив. Окр. Сждъ

Обявление № 3871.

Подписаний Стоянъ Тодоровъ, съдебенъ приставъ при Сливенския Окр. Сждъ, на I участѣкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпѣлн. ластъ № 3021 издаденъ отъ Слив. Окр. Сждъ, въ полза на Ив. Ташевъ & С-ве отъ гр. Сливенъ противъ Ковдю Ивановъ Вербата отъ гр. Сливенъ, за искъ на 35000 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражд. сждопроизводство, на 14 юний 1924 г. ще продавамъ въ пазаря на гр. Сливенъ на публиченъ търгъ слѣдуюция дѣлѣниковъ движимъ имотъ:

Сго двадесетъ и петъ овне, черни и бѣли, отъ които 100 дойни и 25 ялови, несвиргани, оцѣлени за 25000 лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продажъ, трѣбна да се явятъ въ казания денъ, частъ въ 9 прѣди обѣдъ, да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 6 юний 1924 г.

Сжд. приставъ: Ст. Тодоровъ